

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, LETO 2015

O DUCHU SVÄTOM Z TURISTICKÝCH CHODNÍKOV

Aké myšlienky o Duchu Svätom môžu napadnúť človeku, keď si len tak kráča po turistickom chodníku v slovenských horách a rozhliada sa okolo seba? Skúsme si predstaviť tri konkrétne miesta a to, čo vám v súvislosti s Duchom Svätým môže práve zasvietiť v hlave.

Kráčate vo Vysokých Tatrách z Tatranskej Javoriny dlhou Javorovou dolinou smerom do Sedielka, do úzkej skalnej štrbiny hore v oblakoch, ktorou sa prehupnete do Malej studenej doliny. Cesta Javorovou dolinou je dlhá a namáhavá. Nekonečne stúpa kamennými stupňami. Vtom sa vám zdá, že vidíte vrchol. Pred vami je skalný horizont a nad ním iba obloha. Keď sa však priblížite, zistíte, že to bol iba skalný prah a za ním sa vypína ďalšie strmé stúpanie. Takýchto prahov je na ceste päť či šesť. Vždy sa vám zdá, že je už koniec vašej cesty. Ale je to iba zdanie. Cesta vedie ďalej ...

Niekedy sa i cirkvi zdá, že jej cesta prišla ku koncu. Že dejiny dospeli do najkritickejšieho bodu a že okolnosti vyrieši už iba druhý Pánov príchod. Tak sa to v ich zložitých dobách javilo Husovi či Komenskému. Tak sa to javí i dnes mnohým kresťanom. Či tým, čo zažívajú teror zo strany radikálneho islamu či tým, čo ťažko nesú vnútorné zmätky západnej civilizácie. Pohľad kresťana a cirkvi býva zamestnaný koncom. Hlavne, keď všetky okolnosti mu akoby nasvedčujú.

(pokračovanie na str. 2)

Duch Svätý sa vtedy správa veľmi zvláštne: Neusvedčuje kresťana a cirkev z úletu. Veď uvažovať o tom, že Pán raz viditeľne zjaví svoju nadvládu nad cirkvou i svetom, je predsa súčasťou našej viery a vyznania! Takto uvažovať neznamena robiť niečo zásadne zlé. Duch Svätý však predovšetkým robí túto vec: Dáva cirkvi vidieť, že tá hrozná situácia bola iba „skalným prahom“, miestom, ktoré sa naozaj javilo ako koniec, ale koncom nie je. Cesta vedie ďalej a Duch Svätý nás na ňu zmocňuje. Uisťuje nás, že koniec je v suverénnych rukách Božích a vysielá nás, aby sme neprestali byť i v zlých časoch Ježišovými svedkami.

Kráčate po hôľnatom veľkofatranskom hrebeni z Krížnej na Suchý vrch. Tam sa pred vami rozprestrie údolie. Na jeho druhom konci sa týči Borišov a na jeho úbočí pozývajúco svieti červená strecha Chaty pod Borišvom. Hľadáte k nej cez údolie. Všetko sa zdá také blízke a jednoduché. Stačí vyraziť a za pár minút ste tam. Každý, kto sa vydá na túto cestu je prekvapený, aká je napokon dlhá a náročná. Chata je blízko iba na pohľad; v skutočnosti však musíte k nej prejsť buď cez obrovský korytnačí chrbát Ploskej, alebo musíte traverzovať po jej úbočiach. Nechce sa vám tomu veriť, ale cesta trvá dve hodiny.

Svet si niekedy hovorí, že byť kresťanom je jednoduchá, rutinná záležitosť: Chodiť do kostola, modliť sa, dodržiavať pár zvykov. Ak ale človek život viery zoberie vážne, Duch Svätý začne jeho srdcu a svedomiu odkrývať, že vec nie je až taká jednoduchá. Človek objavuje, že byť kresťanom neznamena iba to, že prijmemo nejakú novú von-

Veriace srdce neľutuje žiaden krok s Bohom.

kajšiu formu, kostolnú pózu, ale že Boh sa nás chce dotýkať úplne bytostne. Chce vložiť do nás život, ktorý je z Neho. Chce meniť od základu náš charakter, myslenie, sebaepochopenie, vzťahy, hodnoty, nádej, všetko.

Naše „ja“ sa vzpiera. Našej prirodzenosti je totiž dobre, keď sama môže určovať náš život. Kto sa na cestu viery predsa vydá, zažije síce veľa osobnej námahy a zápasov, ako na riadnej túre, ale nikdy neľutuje. Nikdy neľutujete, či k Chate pod Borišvom kráčate cez korytnačí chrbát Ploskej, alebo traverzujete po jej svahoch. Sú to fantastické, divoké, malebné miesta. Byť na nich je očarujúce. Presne toto nám zjavuje Duch Svätý: Život s Bohom je dlhá a namáhavá cesta ale ten, kto sa na ňu vydá, nikdy neľutuje.

A to tretie miesto? Možno je na vrchole Baranca, Chopku, alebo čaká na vás na nedeľnej vychádzke po chodníku zoborskou lesostepou: Je to každé to miesto, odkiaľ hľadáte do diaľav. Srdca sa zmocňuje zmes nadšenia, úžasu, clivoty, pomínutelnosti.... Uvedomujete si, akí ste sami maličkí a nesmierny je

svet. Ale i to, že napriek nepomeru týchto proporcií do tohto sveta patríte, ste jeho súčasťou.

Podobne i nám, maličkým a nepatrným, Duch Svätý dáva hľadiť na nesmierne rozmery lásky nášho Pána Ježiša Krista k nám. Apoštol Pavel stál nadšený týmto pohľadom do diaľav Kristovej lásky a písal „...čo je to za šírka a dĺžka, výška a hĺbka“ (Ef 3, 17 – 19). Duch Svätý nám dáva rozumieť a prijať, že touto láskou sme my sami milovaní, k nám sa obrátila, nás sa ujala, nám chce dať podiel na večnosti. Patríme do nej, je skutočná, reálna.

Duchu Svätý, hovor k nám akýmkoľvek spôsobom a vysvetľuj nám veľké veci Božie!

MÁJ - LÁSKY ČAS

„Ale keď sa zjavila dobrota a láskavosť nášho Spasiteľa Boha k ľuďom, spasil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme konali, ale podľa svojho milosrdenstva, (a to) kúpeľom znovuzrodenia a obnovením skrze Ducha Svätého, ktorého vylial na nás hojne skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa“ (Títovi 3, 4-7)

Na tému lásky som okrem listov, adresovaných v mladosti mojej manželke, ešte nepísal. Budem si preto pomáhať viacerými citátmi, ktoré vystihujú to, čo mám v súvislosti s láskou na mysli. Uvažovať budem v rovine lásky nášho nebeského Otca k nám, stvorenstvu a lásky medzi nami navzájom (práve táto akoby sa čoraz hojnejšie vytrácala).

„Svet rastlín ako dôkaz Božej lásky“ – tak nazval múdry evanjelický teológ prof. Igor Kišš svoj krásny príspevok v aprílovom vydaní časopisu Cirkevné listy. Cituje tu známu postavu – detektíva Sherlocka Holmesa (pozorne čítajte a zamyslite sa nad týmito slovami): „Najväčšiu istotu v Božiu dobrotu a lásku môžeme získať z kvetov. Všetky ostatné veci v prírode sú potrebné, aby sme na Zemi mohli vôbec žiť. Ale ruža je výnimkou. Ruža je tu len na ozdobu a potešenie. Nie je podmienkou pre život. Je to iba dobro od Boha, v ktorom nám dáva Boh čosi navyše, čo ani nemusel dať. Z ruže sa môžeme učiť o Božej добрote a láske.“

Zoslanie Ducha Svätého, ktoré v týchto dňoch svätíme, je tiež jedným z dôkazov Hospodinovej lásky k nám. Tieto dni sú pre nás, nitrianskych evanjelikov, osobitne radost-

Foto: Ján Huba

Z ruže sa môžeme učiť o Božej добрote a láske.

nými. Náš krásny chrám Ducha Svätého bol slávnostne posvätený počas tureckých sviatkov. Bolo to pred 15 rokmi. V tejto súvislosti som sa v rozhovore, publikovanom v roku 2013 v časopise Evanjelický východ, vyjadril: „Zborovým dozorcom som sa stal v období, keď mal náš zbor – vďaka mojim predchodcom vo funkcii, všetky zásadné otázky vyriešené. Máme cirkevníkmi obľúbeného farára, moderný kostol, nový organ... Veľa sme predtým dostali, nastal čas dávať, otvoriť sa so službou lásky okoliu.“

Otvoriť sa so službou lásky okoliu je možné vtedy, keď je dostatok lásky medzi nami. Tu chvíľu všetci rozmýšľajme. A budme k sebe ešte milšími. Asi k ničomu nás Písmo Sväté viac nevyzýva, než k vzájomnej láske.

Krásne slová nachádzame v Jánovom evanjeliu (15,11): „*Toto je moje prikázanie, aby ste sa vzájomne milovali, ako som vás ja miloval*“. Pekne túto myšlienku rozvíja Philipp Jakob Spener – zakladateľ nemeckého pietizmu: Prikázanie lásky nemá byť pre kresťana len pasívnym odklonom od agresie, ale aktívnym životným štýlom, ktorý uvádza lásku plynúcu z viery do každodenného života. A apoštol Pavel tému úžasne uzatvára (13, 10): „*Láska blížnemu zle nerobí. Plnosťou zákona je teda láska*“.

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Ďakujeme Pánovi za to, že už pätnásť rokov máme svoj vlastný kostol. Ďakujeme za priateľov z Naperville, Oberlenningenu i z iných miest, ktorí nám svojimi darmi umožnili výstavbu kostola.

Ďakujeme za všetkých z našich radov, i tých, ktorí už nie sú medzi nami, ktorí sa pričínili o stavbu kostola.

Prosme o to, aby Duch Svätý neustále budoval našu osobnú vieru i naše spoločenstvo. Aby mocne pôsobil v živote nás všetkých – od detí až po najstarších.

Prosme Ducha Svätého za našich konfirmandov: Pavlínu Kapsdorferovú, Samuela Putza, Filipa Šubu, Vanesu Slivkovú a Viktórii Slivkovú, aby v živote dokázali opätovať Pánovi Ježišovi tú lásku, ktorou ich On miloval ako prvý, žili ako kresťania a priniesli dobré ovocie v cirkvi i v spoločnosti.

Prosme Pána o ochranu a duchovné požehnanie tohtoročných letných táborov detí na Ostrom Grúni a mládeže v Liptovskom Hrádku.

Prosme Pána o zdar pri hľadaní a kúpe pozemku na stavbu penziónu.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S MILANOM HALÁKOM

Foto: Ivan Elko

Brat Milan je srdcom stále s našim zborom.

Áno, toto je trochu výnimočný rozhovor. S bratom Milanom Halákom sa v službe už nestretávame. Je reprezentantom bývalej generácie presbyterov, služobníkov. Aj keď zápasí so zdravotnými ťažkosťami, v oku je stále prítomná iskra.

Milan, kde si sa v Nitre vzal?

Som rodákom z Nových Sadov. Môj otec i dedo boli zvonármi. My s bratom sme ich museli často „suplikovať“, teda zastupovať. Ťahali sme i mechy na organe. Odmalička som teda privykal službe cirkvi. Manželka Elenka je zo Sasinkova. Vzali sme sa a v roku 1963 sme sa prisťahovali do Nitry.

Čím si v živote bol?

Najdlhšie som pracoval v Biovete, táto práca ma veľmi bavila. Vyrábali sme rôzne vakcíny, séra, liečivá. Potom som pracoval na VŠP. Bol som technologom a bezpečnostným technikom.

Ako spomínaš za začiatky v Nitre?

Brat farár Valášek ma už predtým poznal. V Nových Sadoch zvykol zastupovať a preto keď sme sa prisťahovali, hneď nás navštívil. Stal som sa presbyterom a dlhé roky som bol zapisovateľom. Do kostola sme chodili pravidelne aj za komunizmu, v zbore sme všetko dobre poznali. Až prišiel zvláštny rok

1989, v ktorom sme postupne zažili smrť Pavla Valáška, príchod Novembra a nástup mladého farára Ondreja Prostredníka.

Začali sa asi hektické časy.

Áno, veľa vecí sa v čase slobody mohlo rozbehnúť. Snažili sme sa byť s manželkou nápomocní, ako sme len mohli. Ja som už vtedy bol zástupca zborového dozorcú. Pamätám, že na Vianoce 89 bol brat Prostredník u nás a hovoril o vízii stavby kostola. Iba sme sa s manželkou po sebe pozerali: Ako? Kde? Z čoho? Skutočne sa však začala náročná doba príprav stavby. A i keď brat Prostredník odchádzal z Nitry do zahraničia a zbor bol v ťažkej situácii, veril som, že i tam bude stavbe kostola prospešný.

Keď som prišiel do Nitry, počul som o legendárnej prvej návšteve Gene Ryana v lete 1997 v kalvínskom kostole a o Tvojom vystúpení...

Áno, touto návštevou sa začal zlom vo výstavbe kostola, pretože vďaka Genovi Ryanovi a cirkevnému zboru Our Saviour's z Naperville sme dostali v priebehu ďalších troch rokov neuvěřiteľne štedrú pomoc na stavbu kostola. Dnes, keď na to spomínam, tak si hovorím, že ja sám som možno vtedy nepovedal nič svetoborné, ale mladá Vierka Štubňová ma veľmi dobre prekladala (smiech).

Koncom roku 1999 si, žiaľ, utrpel úraz.

Áno, začali sa moje ťažkosti a čím ďalej sa viac stupňovali. V roku 2003 som sa vzdal funkcie zástupcu zborového dozorcú. Boli sme ešte nejaký čas i s manželkou presbytermi, ale sily viac nedovolili. Dnes ma statočne podporujú manželka a deti. Žiaľ, nemôžem byť už tak často v kostole, ako by som si želal.

A Tvoje poslanstvo pre čitateľov Otvorenej náruče?

Gene Ryanovi a Napervillečanom som vždy hovoril: Kostol nestavíme pre seba, ale pre naše deti a vnúčatá. Náš vlastný život sa už chýli ku koncu, ale my túžime urobiť niečo pre tých, čo prídu po nás. Mysleli sme na budúcnosť. I s manželkou sme nesmierne radi, že sa táto túžba s Božou pomocou naplnila.

Za rozhovor ďakuje Ivan Elko

POSLANÝ PRE SMÄDNÝCH

Pred pol rokom sa nám s manželkou akosi "pritrafilo" chovať v našom byte králika. Nie na paparikáš, ani na podliatie vínom. Išlo čisto o hobby chov domáceho miláčika. Ihneď po kúpe novej klietky sme identifikovali, že pre nášho zajka by bola vhodnejšia nipelová napájačka a nie miska. To znamenalo jediné: Prvá životná lekcia nášho chlpatého kamaráta. Manželka sa so všetkou trpezlivosťou podujala na úlohu lektorky, ktorú zvládla vynikajúco. Zajko pil ako vodné čerpadlo ale len a výhradne v jej prítomnosti. Inak žiadna voda. On bol perfektne naprogramovaný na príjem tekutín len za určitých podmienok.

Dobré zvyky nás v živote veľakrát podržia. Počul som, že ak tri po sebe nasledujúce mesiace dokážem zopakovať určitú vec denne, mám zvyk. Už mi ho nik nezoberie. Koľko dobrých návykov sme takto alebo nejako podobne získali a ako zle sa majú ľudia, ktorí ich nemajú. Napríklad návšteva kostola a potom ešte nejakej duchovnej príležitosti v mesiaci alebo týždni je naozaj dobrým zvykom, prejavom presvedčenia a vnútornej vyspelosti. Naši priatelia majú dvoch synov - mladšieho a staršieho. Ten starší predsa len nebol až tak starý, aby mu to zabránilo zanechať v jednom z mnohých klčkovanií „odtlačok zubov na zadku“ svojho brata. Prišiel plač ba až rev, dôkazy boli zabezpečené a výchovné opatrenia stanovené. Usvedčený vinník sa schovával pod stolom. Aj keď je prísna výchova veľakrát nemilá, sú ňou pocvičení synovia (Žid. 12). V dospelom veku sa už dobrovoľne podrobujeme rôznym programom, ktoré nevyšli z našej hlavy, nápadom našich nadriadených a ak sme veriaci, tak hlavne Božiemu slovu a Jeho príkazom. Na druhej strane sa ľahko stane, že vkĺzneme do zotrvačnosti, pravidelnosti a opakovaného plnenia potrebných úloh. Jednoducho zo

Foto: Nina Pastierikova

Dobre vycvičený.

zvyku. Náš králik často nepil, keď potreboval. On bol takto naučený a možno sa chcel aj zapáčiť.

Holandská kresťanka Corrie ten Boom (+ 15.4. 1983) napísala útlu knižku s pozoruhodným názvom: Posolstvo o Božej hojnosti. Hneď ako som ju zobral do rúk, hovorím si: „Zaujímavé. Osoba, ktorá zažila strádania druhej svetovej vojny, bývalá väzenkyňa v koncentračnom tábore (hoci ňou byť nemusela), potrebuje nazvať svoju knižku takto. “Áno, Pán Ježiš prišiel, aby jeho ľud mal život a hojnosť“ (Ján 10, 10), bez ohľadu na okolnosti. Uprostred rušnej ulice stál a volal: Ak niekto žízni, nech príde ku mne a pije. Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra (Ján 7, 37). Jedinou podmienkou je prísť so smädom a potrebou Jeho. Žijeme v duchovne obťaženej dobe. Duch nečistoty, duch kritiky, súperenia a ďalšie sú prejavmi démonov. Duch Svätý je osobou Pána Boha, podobne ako para, kvapalina a ľad v prípade vody. Vzťah k môjmu Spasiteľovi určuje, v ktorom duchu prežijem svoj deň. Zvláštne, že toto nie je závislé od minút a hodín, aj keď je potrebné sa vyčleniť od bežného kolobehu. Všimli sme si, že mamič-

ky s deťmi alebo iní uponáhľaní pracujúci (manažéri, automechanici, zdravotné sestry atď.) potrebujú relatívne málo času na to, aby prežili duchovné posilnenie. Pán Ježiš im dáva plnosť, ba aj navyše, ako keby Boh videl čo potrebujú samy i pre druhých. Nikto by nemal právo prijať moc Duchu Svätého a apoštolovia by sotva učinili desatinu zo Skutkov apoštolov, ak by zoskupení v Jeruzaleme očakávali dokonalý pocit svätosti a svoju pripravenosť. Učeníci prešli za tri roky s Pánom Ježišom zmenou svojho charakteru, napriek tomu Letnice neboli o nich, ale o Bohu, ktorý splnil zaslúbenie. Veľmi povzbudzujúci je pre mňa fakt, že Duch Svätý bol poslaný ako Radca a Utešiteľ (Ján 14, 16). Nedá sa ani naučiť, napodobniť, nie je možné zaradiť si Ho do programu. Duch Svätý nie je vyznamenanie, známka vysokej duchovnosti a automat, ktorý sa zapína mimo úrovne zmyslov. Bol nám poslaný a takto nám Pán Ježiš dal všetko na pomoc, pre život zmocnený, v hojnosti a láske k našim blíznym.

Ondrej Pastierik

MAJSTER JÁN HUS A TÍ ĎALŠÍ

Veľmi stručne pripomeňme historické okolnosti, za ktorých vystúpil Majster Ján Hus. A kto boli „tí ďalší“, o ktorých sa hovorí v nadpise?

V roku 1310 na český trón nastupujú po domácich Přemyslovcoch Luxemburgovci, spojení s najväčšími centrami hospodárskeho a kultúrneho života západnej Európy: Ján, jeho syn Karol IV. a jeho syn Václav IV. Ten prežil Husa o štyri roky.

Predovšetkým za Karola IV. krajiny Českej koruny (ďalej „Čechy“) zažívajú vo všetkých oblastiach života nevídaný rozkvet. Formuje sa nová štruktúra spoločnosti, čoraz väčší politický vplyv majú nižšia šľachta a meštianstvo. Zaslúžil sa o to i nebývalý rozvoj českých miest a založenie Nového Mesta pražského. Vzniká stavovská spoločnosť so všetkými jej napätiami.

Karol IV. zakladá v Prahe v r. 1348 univerzitu. V jej prostredí sa otvára bohatá intelektuálna diskusia. Týka sa predovšetkým názorov oxfordského profesora Jána Viklefa, ktorý vystupuje s programom radikálnej obnovy života a učenia cirkvi. Viklefove názory sú v nemilosti u pápeža. Česká časť profesorského zboru („majstrov“) je im však veľmi naklonená. Ján Hus ako rektor univerzity je ich hlavným protagonistom v Čechách.

Od r. 1360 majú v Čechách kompletný český preklad Biblie. A pretože sa rozvíja gramotnosť a vzdelanosť, mnoho ľudí má biblické vedomosti.

Od r. 1378 mala rímskokatolícka cirkev dvoch pápežov – v Avignone a v Ríme. Tento stav pohoršoval vieru ľudí, no i rozdeľoval spoločnosť podľa priazne k jednotlivým pápežom. Kládol tiež ťažké ekonomické požiadavky.

Foto: Ivan El'ko

Túžba mnohých Pánových svedkov: Viac pravého svetla do života cirkvi!

V r. 1380 udiera i na Českomorová epidémia. Vidiek sa vyľudňuje, prichádza doba hospodárskeho úpadku. Rastie nervozita, organizovaný zločin, v krajine je rozvrátené právne vedomie. Stav je žalostný. Svedomie mnohých kresťanov vyhodnocuje situáciu ako Božie dopustenie za to, že sa cirkev spreneverila svojmu poslaniu a opustila biblické pravidlá života.

Práve v Čechách je toto povedomie viny pred Bohom prežívané najintenzívnejšie. Tu je totiž najviditeľnejší kontrast medzi nedávnou skvelou érou a žalostnou súčasnosťou. Čechy teda volajú po reforme kresťanskej civilizácie Západu. Ponúkajú program pre celú Európu a veria, že bude spontánne prijatý.

Reformný program nebol systematicky formulovaný. Môžeme ho vyrozumiť z kázni či spisov jednej skvelej generácie, ktorú nazývame „kazatelia obnovy“. Boli to teológovia i laici, ktorí sa k situácii cirkvi i spoločnosti vyjadrovali z pozície vrúcnej biblic-

kej kresťanskej viery. Zachovajme v pamäti aspoň tieto mená: Konrád Waldhauser, Jan Milíč z Kroměříža, Tomáš ze Štítneho, Matej z Janova, Jakoubek ze Stříbra, Mikuláš z Pelhřimova, Peter Chelčický a majstri Ján Hus (upálený v Kostnici v r. 1415) či Jeroným Pražský (upálený v Kostnici v r. 1415). Hovoria o viere nie ako mechanicky prežívanom rituáli, ale osobnej potrebe, ktorá musí premieňať človeka i spoločnosť. Ústredným princípom je im „Boží zákon“, teda Boží nárok na človeka i spoločnosť, vyjadrený vo výrokoch Písma. Hovoria o ideáli a vyzývajú na nekompromisné nasledovanie Krista.

Česi vnímali, že Husovým i Jeronýmovým upálením cirkiev odmieta výzvu k reforme. Prechádzajú k jej radikálnemu presadeniu v Čechách. 30. júla 1419 ovládli radnicu Nového Mesta pražského, celú Prahu a zahájili husitskú revolúciu v Čechách.

Ivan El'ko

OBZERÁM SA SPÄŤ...

„Ale ja Tebe dôverujem, Hospodine. Hovorím: Ty si môj Boh! V Tvojej ruke sú moje časy.“ Žalm 31, 15 – 16

Týmito slovami vzdychali srdcia nás, evanjelikov v Nitre, keď sme sledovali pred 20 rokmi na mokrom a zablatenom mieste posvätenie základného kameňa nášho chrámu. Bol to pre nás neopísateľný pocit. Pocit radosti, že budeme mať svoj chrám, že naše doterajšie snahy na čele s pánom farárom Valáškom predsa neboli márne. Vtedajší pán farár Ondrej Prostredník a zborový dozorca Pavol Stehlo, ktorý prebral štafetu po predchádzajúcom zborovom dozorcovi Jurajovi Peckovi, s radosťou zorganizovali toto podujatie.

Ale bol to aj pocit obavy: Kde vezmeme tú sumu peňazí na plánovaný moderný kostol? Pán Boh zasiahol. Otvoril naše srdcia k pravidelným milodarom, pomohli spriatelení bratia v Nemecku i v Amerike darmi a Svetový luteránsky zväz pôžičkou a najmä cirkevný zbor Our Saviours z Naperville nesmierne veľkorysým finančným darom.

Chrám bol pred 15 rokmi posvätený. Neopísateľné pocity radosti a vďačnosti zneli z našich úst a srdc, ktorí sme sa zúčastnili tejto slávnosti. Na to sa nedá zabudnúť!

Nohy už žiaľ neslúžia, ale myseľ je stále svieža.

Dnes sú kostolné lavice na Službách Božích nedeľu čo nedeľu plne obsadené. Prečo?

Lebo každá kázeň pána farára Ivana Elka je precízne premyslená, vypracovaná a so zápalom prednesená. Osloví každého. Pán farár Elko je vážná osobnosť v Nitre nielen ako duchovná osoba, ale i svojím ľudským prístupom a svojou bohatou činnosťou.

Mládež naša! Pomenej ťa vidím

v kostolných laviciach! Snáď ťa nezlákali dnešní mudrlanti, čo núkajú svoje bludné učenie o Ježišovi, o cirkvi v svojich knihách? Ty máš svoje vlohy od Pána Boha. Rozvíjajte ich pre svoj život! Ale obracajte sa k Bohu, ktorý je Darca všetkého. Bázeň pred Hospodinom znamená nenávidieť zlo, pýchu, namyslenosť, zlý spôsob života (Prísľ 8, 13).

Môj povzdych: Nauč nás počítať dni života, aby sme múdre srdce získali (Žalm 90, 12). Nech naším chrámom mohutne znie pieseň „Ži krásne v časnom živote, šíri vôňu lásky kol seba. Putuješ ta, kde sĺz už niet a lásky zemskej netreba!“ (ES 498, 1. v.).

Vrúcna moja prosba pri oslave oboch hore spomenutých jubileí je: Vážme si tých, ktorí budovali tento krásny Boží chrám. Svojimi hrvnami ochotne budujme našu drahú cirkev.

Prvá tabuľa na čísla od Miloša Lisého, vnuka Zuzany Mahrikovej.

Zuzana Mahriková,
najstaršia členka cirkevného zboru

ČO ROBIŤ? AK DUCHOM ŽIJEME AJ ŽIME PODĽA DUCHA

Skutky apoštolov 2, 37:

(Účinky Petrovej reči) „Keď to počuli, bodlo ich to v srdci, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo robiť, mužovia, bratia? Galatským 5, 25: „Ak Duchom žijeme, aj žime podľa Ducha.“

Mnohokrát sme roztrpčení z vývoja udalostí vo svete i v našej krajine. Ak máme aspoň štipku sebakritiky, potom vidíme aj problémy v našej cirkvi, v našom cirkevnom zbore, v našej vlastnej rodine i pri nás samých. Často čakáme nápravu odniekiaľ zvonku. Napríklad tým, že sa zmení vláda, že nastúpi nové cirkevné vedenie, že členovia rodiny budú mať k nám viac porozumenia, že sa zmenia okolnosti – podmienky, v ktorých žijeme.

Do takýchto úvah vnáša svetlo múdry výrok švédskeho evanjelického farára Bengta Pleijela, ktorý (v konfirmačnej príručke Brána viery otvorená) tvrdí: „Väčšina svetových problémov začína v našom srdci.“ Teda to, čo treba pre riešenie problémov podniknúť, zďaleka nie je len zmena okolností a pomerov, hoci ani to nepodceňujeme. To, čo treba pre zmenu k lepšiemu vo svete, na Slovensku, v cirkvi, v našom zbore, v rodinách i pri nás samých predovšetkým urobiť, je zmena ľudského srdca. – Čo je omnoho tvrdsí oriešok, ako nezáväzná kritizovanie a ponosovanie sa nad chybami druhých, nad problémami v cirkvi alebo v spoločnosti. Prvoradý problém, ktorý pri úsilí zmeniť veci na lepšie treba riešiť, je duchovnej podstaty. K zásadnej pozitívnej zmene v rozličných oblastiach života príde, keď sa zmení – bude meniť ľudské srdce. Tvoje aj moje srdce. K zásadnej zmene dôjde, keď budeme skutočne dôverovať Pánu Bohu, keď budeme milovať Pána Ježiša, keď budeme poslušní Duchu Svätému, ochotne sa Ním necháme viesť.

Zmena nespočíva iba v zmobilizovaní našej vôle. Vystihol to už Martin Luther, keď vo výklade 3. článku Viery všeobecnej kresťanskej hovorí: „Verím, že ja zo svojho vlastného rozumu a zo svojej sily

Foto: Ivan Elko

nemôžem v Ježiša Krista, môjho Pána veriť, ani k Nemu prísť; ale že ma Duch Svätý evanjeliom povolal, svojimi darmi osvietil, v pravej viere posvätil a zachoval.“ Zmena, po ktorej tak túžime, prichádza z pôsobenia Ducha Svätého; keď Jemu dáme v živote rozhodujúci priestor. Duch Svätý zohráva najdôležitejšiu úlohu v posilňovaní človeka, aby žil kresťanským životom. Nie len tak, aby sme preukazovali vonkajšie znaky života, ale aby sme naozaj žili kresťanský život – milý Pánu Bohu. Dá sa to ilustrovať na príklade s rukavicou. Rukavica ako časť ošatenia nemôže sama nič urobiť. No keď je vo vnútri ruka, potom môže rukavica urobiť čokoľvek, čo chce ruka. Tak isto, keď sa otvoríme

Duchu Svätému, keď On dostane v našom živote rozhodujúci priestor, môžeme urobiť to, čo od nás Pán Boh žiada a očakáva. Zmena k lepšiemu sa v živote udeje, keď necháme viesť svoje motívy, plány, slová i skutky Božím Duchom.

Ak sa pýtame: „Čo robiť?“ – Odpoveď je: Začnime od seba, od zmeny v našom srdci, v našom vnútri. Ako nabáda apoštol Pavel: „Ak Duchom žijeme, aj žime podľa Ducha“ (G 5, 25). „Po lopate“ povedané: Ak naším krstom bola odovzdaná vláda nášho života Pánu Bohu – Božiemu Duchu, potom aj konajme podľa Neho. Dajme sa viesť Duchom Svätým a nie rozličnými nesvätými duchmi. Pritom mnoho nesvätých duchov pôsobí i v

súčasnosti. Aj Biblia o nich vie. Ôsma kapitola Skutkov apoštolov spomína Šimona, človeka, ktorý sa zaoberal mágiou. Keď na zvesť Filipa uveril v Krista a dal sa pokrstiť, pridržal sa Filipa a žasol, vidiac znamenia a zázraky, ktoré sa diali. Mylne sa začal nazdávať, že Duch Svätý je moc, ktorá sa dá kúpiť. Ponúkol apoštolom peniaze, aby mu dali takú moc, že každý, na koho položí ruky, by prijal Ducha Svätého (Sk 8, 9 – 19). Tu má koreň aj pojem simónia, ktorým dnes označujeme svätokupectvo, kupčenie s duchovnými úradmi – hodnosťami. Apoštol Peter za to Šimona prísne pokarhal a prikázal mu kajať sa z tejto prevrátenosti srdca (Sk 8, 20 – 22). To je konkrétny príklad pôsobenia ducha nesyvätého, keď človek chce získať a používať Boha – Božieho Ducha na svoje sebecké ciele. Vždy ak chceme, aby s prepáčením „tancoval“ Pán Boh ako Mu my „pískame“, ide o doklad, že pôsobenie ducha nesyvätého nie je výmysel, ale realita.

Správna odpoveď na otázku: „Čo robiť? – Aby sa život, svet a predovšetkým aby sme sa my sami menili k lepšiemu, znie: „Ak Duchom žijeme, aj konajme podľa Ducha.“ – Ak sme vládu svojho života krstom svätým odovzdali Božiemu Duchu, potom aj konajme podľa Neho. Tak, ako to čítame o cirkevnom zbore v Antiochii (Sk 13. kap.). Píše sa tam o ňom: „Raz, keď slúžili Pánovi a postili sa, riekol Duch Svätý: Oddel'te mi Barnabáša a Saula do práce, do ktorej som ich povolal.“ A cirkevný zbor poslúchol. Ide teda o to, aby si Boh – Duch Svätý používal nás vo svojej službe; aby platilo, že nie my chceme Pánom Bohom manipulovať vo svoj prospech, ale bolo na nás zrejmé, že kresťan je ten, kto dovolí Bohu, aby v ňom a skrze neho niečo (dobré a pekné) urobil (B. Pleijel). Dovoľme Bohu, aby si nás použil vo svojej službe a chráňme sa využívať Pána Boha, Božie veci vo svoj prospech.

Skutky apoštolov hovoria o ďalších dôležitých skutočnostiach, z ktorých si ešte aspoň tri všimnime:

1. Duch Svätý zostupuje na spoločenstvo, ktoré o Neho prosí, na

Neho očakáva. Apoštolovia očakávali naplnenie Kristovho zaslúbenia o zoslaní Ducha (Sk 1, 5 a 13 – 14; 2, 1 – 3). Aj my prosme o Svätého Ducha, najmä ochotne sa podriaďujeme Jeho dobrým úmyslom s nami. Tieto spoznáваме z Biblie. Kedykoľvek Bibliu otvárame, modlime sa: Pane Bože, daj nám Ducha Svätého, aby sa nám dávne litery Písma stali Tvojím aktuálnym oslovením, Tvojím slovom pre nás. Kedykoľvek počúvame kážeň, prosme o Božieho Ducha, aby sme so slovom kazateľa počuli aj Božie slovo. Ak prosíme o Ducha Svätého, Pán Boh Ho nanovo – aktuálne dáva.

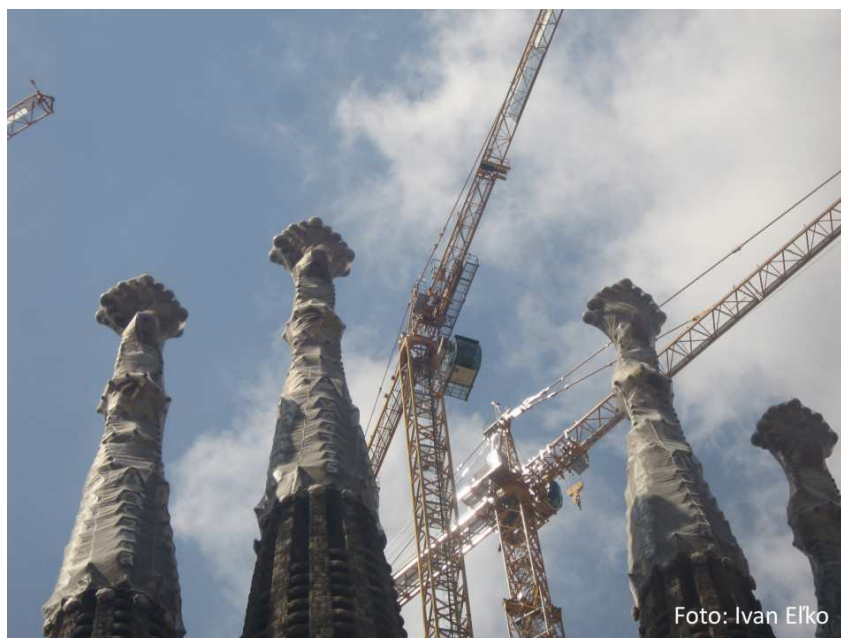

Foto: Ivan Efko

2. Ďalej si všimnime, že tí, ktorí boli obdarovaní Duchom Svätým nezostali za zatvorenými dverami, ale verejne prehovorili (Sk 2, 1 – 4 a 14). Nie vlastnými slovami, ale tým, čo im na srdce položil Pán Boh. Prítomnosť Ducha Svätého poznávame podľa toho, že ľudia bez bázne vydávajú zrozumiteľné svedectvo o Ježišovi Kristovi. Každoročne robíme v cirkvi štatistiku, chceme vedieť, koľko nás vlastne je. Nie je to zanedbateľná vec. Dbajme však o to, aby sme sa oveľa viac ako otázkou členstva – koľko nás štatisticky je, zaoberali úlohou pozvania iných k Ježišovi Kristovi.

3. A ešte čosi: Zvestovanie evanjelia v moci Ducha Svätého nielen mení jednotlivcov na dobré, ale pôsobí aj porozumenie. Rôzni ľudia si v Jeruzaleme na Letnice porozumeli. Už si zrazu nie sú cudzí. Babylonský zmätok pýchy a sebeckva je prekonaný (por. 1M 11, 1 – 9). – Prekonaný skrze pôsobenia Ducha Svätého.

Ak túžime po kladnej zmene vo svete, v našej vlasti, v našej cirkvi, v našich rodinách aj pri nás samých a pýtame sa: „Čo robiť?“ – Odpoveďou je: Dajme Duchu Svätému meniť náš život, naše srdcia, naše vzťahy. Ak sme Jemu odovzdali vládu nad svojim životom, ochotne sa

Martin Šefranko
evanjelický farár
Bratislava - Legionárska ulica

Som rodená Nitrianka. Bola som neočakávaným dieťaťom, lebo som sa narodila rodičom už v ich vyššom veku, presne na Štedrý večer. Vyšší vek mojich rodičov spôsobil, že som ich musela v mladom veku doopatrovať. Možno, že práve z tohto prameňu môj vzťah k pomoci a opatrovaniu chorých a starých ľudí.

Pracovníčkou Evanjelickej zborovej diakonie Nitra som sa stala v septembri 2012 ako opatrovatelka seniorov. Vo svojom predchádzajúcom pracovnom živote som dvanásť rokov pôsobila v štátnej správe na Úrade pre verejné obstarávanie Bratislava, na odbore kontroly ako štátny radca, vykonávala som kontrolnú činnosť. Popri zamestnaní som si doplnila svoje vzdelanie na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre, Fakulte sociálnych vied a zdravotníctva a v roku 2009 som ukončila vysokoškolské štúdium druhého stupňa v odbore sociálna práca so zameraním na poradenstvo. V tomto období som ešte netušila, ako postupne budem využívať svoje nadobudnuté vedomosti z vysokej školy vo svojej budúcej práci – ako opatrovatelka seniorov. Mojmým prvým klientom bol v roku 2012 vtedy

95 ročný už zosnulý p. Karol Fraňo. Bol to veľmi milý, priateľský pán, pre mňa bol ako „deduško z rozprávky“. Postupne pribúdali ďalší klienti. Dnes denne navštvím troch, niekedy aj štyroch klientov.

Väčšinou začínam ráno pred siedmou hodinou u klientov, ktorí sú imobilní s rannou hygienou, s nastolovaním raňajok, drobným upratovaním, nákupmi potravín, v priebehu dňa upratujem, sprevádzam seniorov na vyšetrenia k lekárovi, ak je potrebné varím, periem, žehlím, pomáhám s vybavovaním úradných záležitostí atď. Pomerne často pracujem v sobotu, nedeľu i vo sviatok. Za deň mávam troch i viacerých klientov. Práca ma baví. I moje okolie sa čuduje, prečo to robím a hlavne to, prečo nie v Rakúsku alebo Nemecku. Pravda však je taká, že ak všetci odídu za hranice, kto bude opatrovať slovenských seniorov a časom i mňa?

Túžim využiť svoje vedomosti a vzdelanie v prípade, že CZ Nitra vybuduje zariadenie pre seniorov. Dúfam, že to bude už čoskoro. Veď z radov našich klientov je mnoho takých, ktorí práve v diakonickom zariadení vidia svoje útočisko

Naša opatrovatelka Zuzana Šurániová s dcérou Luckou.

a východisko z nepriaznivej zdravotnej alebo sociálnej situácie.

Snažím sa vo svojej práci so staršími úsmevom a láskavým pohľadom pôsobiť upokojujúcim dojmom a hlavne „počúvať“ našich seniorov. Veľmi ma teší, ak sú naši klienti spokojní, usmiati a odvdčia sa mi širokým úsmevom.

Zuzana Šurániová, pracovníčka
Evanjelickej zborovej diakonie Nitra

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Jar býva horúca

Mnohokrát i pri rozličných príležitostiach opakujeme jednu starú biblickú múdrosť, že človek má pre úspech nejakej veci urobiť všetko, čo sa dá, ale že výsledok má očakávať v pokore a v dôvere pred Bohom. „Je veľa myšlienok v srdci človeka, ale rada Hospodinova sa uskutoční“ (Prísl 19, 21). S takýmto porozumením veci sme sa stretli s bratom zborovým dozorcom Jánom Hubom, podpredsedom Občianskeho združenia Pavla Valáška v pondelok 9. februára, aby sme premysleli a zahájili tohtoročnú kampaň na získanie podielu z dane pre naše občianske združenie. Peniaze, ktoré združenie takto dostane, sú životne dôležité predovšetkým pre našu diakoniú, no i pre vnútromisijnú prácu zboru. Túžili sme i teraz urobiť všetko pre to, aby sme dali členom nášho cirkevného zboru, členom Evanjelickej cirkvi na Slovensku i občanom mesta Nitra naše združenie i jeho poslanie do pozornosti. Čo sa teda v nasledujúcom období až do konca apríla dialo?

Uprostred februára a v ďalších týždňoch boli uverejnené štyri inzeráty o možnosti poukázať podiel z dane pre naše združenie v Evanjelickom posli spod Tatier. Brat zborový dozorca zastáva názor, že najlepšie je, ak v časopise nie je iba osamotený inzerát, ale aj priliehavá správa, ktorá by dala čitateľovi predstavu, kto je vlastne ten subjekt, ktorý o podiel z dane žiada. A pretože Občianske združenie Pavla Valáška vykonáva svoju činnosť v prostredí nášho cirkevného zboru a je tiež neoddeliteľne zviazané s dielom, ktoré koná naša Evanjelická zborová diakonia, v Posli vyšli spolu so štyrmi inzerátmi tri články o živote nášho zboru a o službe diakonie. Prvý článok bol o jesennom zájazde Spoločenstva evanjelických žien na Spiš, druhý

o telemoste, ktorý mali medzi sebou naši bratia s bratmi z Our Saviourš z Naperville a tretí bol o televíznych prenosoch našich Služieb Božích do televízie Nitrička. Zo všetkých týchto čísel sme si objednali vždy i 30 výtlačkov navyše, ktoré boli zadarmo k dispozícii pri východoch z kostola. Neraz sme museli samotné články s inzerátmi fotiť, pretože bol o ne záujem. To bolo povzbudzujúce.

Náš reklamný článok o činnosti Občianskeho združenia Pavla Valáška, o Evanjelickej zborovej diakonii a o úmysle stavať Domov sociálnej starostlivosti („penzión“), vyšiel i v MY-Nitrianskych novinách. Zároveň sme objednali 200 kusov týchto novín, ktoré boli zadarmo k dispozícii pri východoch z kostola.

Informácie o možnosti poskytnúť podiel z dane pre naše občianske združenie boli, samozrejme, i na webe nášho cirkevného zboru, na webe Evanjelickej cirkvi, v zimnej Otvorenej náruči. Dlhodobu zneli v oznamoch v rámci Služieb Božích. Cez tie, ktoré boli práve prenášané cez TV Nitrička, mohlo informáciu dostať značne veľa ľudí. Pri východoch z kostola bývali informačné letáčky a kalendáriky občianskeho združenia. Postupne sme vytlačili a ponúkli asi 300 kusov balíčkov s tlačivami na poskytnutie podielu z dane a informáciami pre poukazujúcich.

Ďakujeme bratovi zbor. dozorcovi Jankovi Hubovi za manažovanie celej kampane i za milodar kryjúci zverejňovanie platených reklám a nákup výtlačkov navyše. Ďakujeme všetkým jednotlivcom, ktorí technicky kampani pomáhali a sestre Ľudmile Mižičkovej za spracovanie tlačív, prinesených na farský úrad. Ďakujeme tiež tým členom cirkevného zboru, ktorí aktívne ponúkali možnosť poukázania podielu z dane pre združenie v prostredí spolupracovníkov, priateľov, príbuzných.

A teraz v pokore a v dôvere naproti Bohu očakávame na výsledok, ktorý bude jasný v priebehu mesiacov jún a júl.

Napokon ešte informácia, že koncom mája chystáme revíziu účtovníctva za r. 2014 a zasadnutie Výboru i Členskej schôdze občianskeho združenia. Všetkým vám, ktorí ste Občianskemu združeniu Pavla Valáška, či už ako fyzické alebo právnické osoby svoj podiel z dane poukázali ďakujeme a ubezpečujeme vás, že každý cent dostáva zmysel v službe!

Ivan Elko, predseda OZ Pavla Valáška

POZÝVAME VÁS NA NÁŠ WEB WWW.ECAVNR.SK

Špeciálne upozorňujeme na rubriky: [Fotogaléria](#) a [Aktuality](#), kde nájdete fotografie z našich podujatí a záznam živého vysielania Služieb Božích z nášho kostola v TV Nitrička.

Pozývame

ECAV Nitra

Služby Božie

Kázne a videá Služby Božie

Zborový život

História zboru

Aktuality

Evanj. zborová diakonia

Obč. združenie P. Valáška

Spevokol

Mládež

Foto a videogaléria

SPOMIENKA NA JAR 2015

Toto nás prekvapilo 31. marca.

Príbeh Abraháma, Sára a Lóta.

Mládežníci čakajú na obed.

Čínska organistka Yun Zauunmayr.

Náš spevokol v Bátovciach.

Slovenský organista Marek Vrábel.

Konfitábor 2015.

Konfitábor 2015 - zakuklenci.

POZÝVAME

Noc kostolov

Tohtoročná Noc kostolov sa bude konať v piatok 29. mája. Program v našom kostole bude nasledovný: 18.00 – 19.00 hod. – koncert skupiny Trio Grande, 19.00 – 20.00 hod. – spieva Nitriansky evanjelický spevokol, informácie o cirkevnom zbore, zborovej diakonii a Občianskom združení Pavla Valáška, 20.00 – 21.00 – spoločný spev piesní a čítanie z Božieho Slova, 21.00 – 22.00 – dokumentárny film o živote a diele Majstra Jána Husa, 22.00 – 24.00 hod. – malé organové improvizácie, kostol otvorený pre verejnosť.

Služby Božie pre najstarších

Služby Božie pre najstarších členov zboru s Večerou Pánovou a s posedením sa budú konať v nedeľu 14. júna o 14.30 hod.

600. výročie upálenia Majstra Jána Husa

Dielo a odkaz veľkého českého reformátora si z dôvodu iných podujatí pripomenieme na Službách Božích už dňa 28. júna.

Dištriktuálny deň na hrade Branč

Autobus na Dištriktuálny deň na hrade Branč bude odchádzať v nedeľu 5. júla o 7.30 hod. Slávnostné Služby Božie sa tam začnú o 10.00 hod. Poplatok bude 6,- €, platiť sa bude v autobuse. Prihlásiť sa treba zapísaním do zoznamu v spoločenskej miestnosti.

Veselé popoludnie pre deti

Tradičné Veselé popoludnie pre deti budeme mať v nedeľu 7. júna o 15.00 hod. Pozývame rodiny s deťmi, mládež, dospelých.

Letné tábory

Tohto roku sa uskutoční letný tábor detí v dňoch 6. – 11. júla na Chate Kollárová v Ostrom Grúni a letný tábor mládeže v dňoch 12. – 18. júla v Janoškovom dome v Liptovskom Hrádku. Prihlásiť sa dá zapísaním do zoznamu, ktorý je umiestnený v spoločenskej miestnosti kostola. Srdečne pozývame naše deti a mládež!

Seniorálne vnútromisijné podujatia v lete 2015

Dunajsko-nitriansky seniorát pripravil na leto 2015 tieto vnútromisijné podujatia:

Seniorálne stretnutie detí – 13. júna v Leviciach

Seniorálny tábor mládeže – 17. – 21. aug. v Jablňovciach

Seniorálny deň – 5. sept. v Jablňovciach

AKTUALITY

Inštalácia Evy Germanovej rod. Mažárovej

Naša bývalá kaplanka Evka Germanová rod. Mažárová bude v nedeľu 31. mája slávnostne inštalovaná za zborovú farárku v Spišskej Belej seniorom Tatranského seniorátu Romanom Porubänom. Na slávnosť je pozvané i predsedníctvo cirkevného zboru, farár Ivan El'ko bude kázať Božie Slovo. Milej sestre Evke, na ktorej osobu i službu radi spomíname, odovzdáme pozdrav od nášho cirkevného zboru.

Konfirmandi 2015

Skúška konfirmandov sa bude konať vo štvrtok 4. júna počas Služieb Božích o 18.00 hod. Slávnostná konfirmácia bude v nedeľu 7. júna o 10.00 hod. Tešíme sa spoločne s konfirmandmi Pavlínou Kapsdorferovou, Samuelom Putzom, Filipom Šubom, Vanesou Slivkovou a Viktóriou Slivkovou.

Služby Božie na TV Nitrička

Pre tých, ktorí nemôžu osobne navštíviť naše Služby Božie uvádzame, že ich môžu sledovať v priamom prenose na TV Nitrička alebo v archíve na www.ecavn.sk. Evanjelické Služby Božie budú v najbližšom období 26. júla, 9. aug., 13. sept., 25. okt., 29. nov. 2015 a 3. jan. 2016.

Moja evidencia v zbere a moja podpora zboru

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích si môžete vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo upresniť údaje o evidencii člena zboru (vedie Mária Števková), zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“), či odovzdať svoj milodar na potreby cirkevného zboru (vyberajú Mária Števková, Margaréta Černáková, Pavel Líška, Radmila Kuťková).

Predajnička literatúry

V každú nedeľu pred, alebo po Službách Božích si môžete v malej predajni vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo zakúpiť evanjelickú tlač (Evanjelický posol spod Tatier, Cirkevné listy, Cestou svetla, Dúha), Biblie, liturgické knihy (Evanjelický spevník, funebrál, pašie, modlitebné knihy), biblické čítanie na každý deň Tesnou bránou, kalendáre Trnovského, stolový a nástenný, kresťanskú literatúru a CD. Poslúžia vám manželia Milota a Peter Arbetovci.

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stredtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích, okrem letných prázdnin

Vyučovanie náboženstva na školách

ZŠ Benkova - pondelok, 14.00 hod.

ZŠ Kráľa Svätopluka - utorok, 14.00 hod.

ZŠ Kniežaťa Pribinu - streda, 14.00 hod.

ZŠ Beethovenova - piatok, 14.00 hod.

Párovské gymnázium - piatok, 7.10 hod.

Príprava na konfirmáciu

1.ročník - piatok, 15.00 hod.

2.ročník - piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Každý prvý štvrtok v mesiaci, 16.30 hod.

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok v mesiaci, o 19.00 hod.

Stretnutia manželských párov

Raz za tri týždne podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 16.45 (okrem prvého štvrtka v mesiaci)

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Považskej ul.

Streda, 9.00 hod.

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Dolnočermánskej ul.

Piatok, 9.00 hod.

Zaopatrenie Večerou Pánovou v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospíci

Na požiadanie u zborového farára

Ivana El'ku, 0903 / 255197

MATRIKY, JAR 2015

Pokrstení

Kto zvíťazí, tomu dám jesť zo stromu života, ktorý je v raji Božom. Zjavenie Jána 2, 7

Patrik Peter Ševčík
Lukáš Malík
Tomáš Laluch
Hanka Kleinová
Anabela Neštinová

Sobášení

Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené. Lebo každý, kto prosí, dostane; kto hľadá, nájde; a kto klope, tomu bude otvorené. Matúš 7, 7 - 8

Ján Kučera a Andrea Fraňová

Zosnulí

Lebo nás Boh neurčil na hnev, ale aby sme dosiahli spasenie v našom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý umrel za nás, aby sme spolu s Ním žili, či bdieme, a či spíme. Preto sa potešujte vospolok a povzbudzujte navzájom. 1. Tesalonickým 5, 9 - 11

Jozef Kučera (79)
Ľudmila Horváthová (89)
Peter Kovarčík (61)
Juraj Dudáš (79)
Július Perce (79)
Ivan Obuch (86)
Štefan Szám (93)

Foto: Ivan Elko

PAMÄTAJ, ŽE MÁŠ SVIATOČNÝ DEŇ SVÄTIŤ

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529

Vysvetlenie 3. Božieho prikázania, odst. 86, 91 - 92

Takýto je jednoduchý zmysel tohto prikázania: Keď sa už zachováva sviatočný deň, nech sa využije na učenie Božieho Slova. A tak vlastným zmyslom tohto dňa je zvestovanie Slova mladým ľuďom i pospolitému ľudu.

Veď Božie Slovo je svätosť nad všetky svätosti; jediná, ktorú my kresťania poznáme a máme. Lebo keby sme na jednej kope mali hoci aj kosti všetkých svätých a sväté a posvätené šaty, nič by nám to nepomohlo, pretože všetko toto je mŕtva vec, ktorá nikoho nemôže posvätiť. Ale Božie Slovo je podkladom, ktorý všetko posväcuje a ktorým sú aj všetci svätí posvätení. V ktorúkoľvek hodinu, keď sa Slovo Božie vyučuje, zvestuje, počúva, číta a o ňom sa uvažuje, vtedy je ním posvätená osoba, deň a skutok. Nie vonkajším skutkom, ale Slovom, ktoré nás všetkých posväcuje, teda robí svätými. Preto stále opakujem, že aby sa naše skutky Bohu páčili a mohli sa nazývať svätými, celý náš život a všetka naša práca sa musí diať na základe Božieho Slova. Kde sa takto deje, tam sa toto prikázanie uskutočňuje a naplňuje. A naopak, Boh nepokladá za svätý žiadny obrad alebo skutok bez Božieho Slova, nech by sa akokoľvek blyštal a skvel, nech by bol ovešaný samými pozostatkami svätých. Takéto sú napríklad všetky vymyslené mníšske spôsoby života, ktoré nie sú založené na Božom Slove a svätosť hľadajú vo svojich skutkoch.